

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/395/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

34/2016. számú (II. 25.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2015. augusztus 3-án, postai úton előterjesztett panaszát a 2016. február 25-én megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. augusztus 3-án, postai úton terjesztette elő panaszát, a vele szemben 2015. július 5-én, illetőleg július 15-én foganatósított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy édesapja 2015. július 3-án 10 óra 30 perckor távozott otthonából azzal a céllal, hogy a városban rendezze dolgait. Akkor is mint, minden pénteken a lottózó és a piac volt az útiterve, amibe még bekapcsolódott egy órasmester és egy kulcsmásoló meglátogatása is. Eltávozáskor fekete baseball sapkát, fehér nyári inget kékeszöld csikozással, fekete vászonnadrágot, fehér zoknit és barna szandált viselt. Volt nála egy fekete oldaltáska is, amibe a személyes iratai, barna pénztárca (benne: 20.000 Ft), lottószelvények, valamint egy db férfi, illetőleg női karóra volt. A nyakában aranylánc focilabda medállal, bal kezén pedig egy vízálló karóra volt. A panaszos édesanyja hiába várta haza a panaszos édesapját, nem érkezett meg. A panaszos felhívta a kórházakat, mentőket, azonban nem járt sikerrel. Másnap, július 4-én bejelentették a V. Rendőrkapitányságon az eltűnését, különös tekintettel arra, hogy cukorbeteg, illetőleg magas vérnyomásban szenved.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A vallomást csak kb. 13 órakor vették fel, mert ügyelet volt aznap. Ki is adták a körözést az eltűnt édesapja után. Eközben már pénteken elkezdődött a keresése a család részéről, fényképének kiragasztása az egész városban. Senki sem látta, senki sem hallott felőle. A panaszos vasárnap is járt a rendőrkapitányságon, ahol közölték, hogy a körözést országosra kiterjesztették. Az ügyeletet ellátó rendőr körbejárta a város dohányboltjait, mivel a panaszos édesapja erős dohányos volt.

Vasárnap 11 óra körüli időben felhívta a panaszost S. V., az Együtt az Eltűnt Gyermekekért Alapítvány elnöke, hogy látták az egyik közösségi oldalon a panaszos segítségkérését, és felajánlották, hogy szervezeten keresést indítanak, amit 16 órakor az egyik hipermarket parkolójából indulva módszeresen, kereső kutyákkal megerősítve el is kezdtek. Nem jártak sikerrel délután 18 óráig, akkor az egyik vendéglátó-ipari egység azt az információt közölte, hogy július 3-án látta a panaszos édesapját egy roma származású hölgygel, akit ő látásból ismert. Visszatérve a bázisra a panaszos kérte a rendőrség segítségét, azonban ők váltásra hivatkozva nem segítettek, így arra az elhatározásra jutott a panaszos, hogy mivel a hölgy valószínűleg a K. L. utcában, vagy a G. G. utcában lakik, megkeresik. A kutatócsoport leparkolt a G. G. utcában, és mivel szerencsére volt „szagmintájuk”, elindult a kutyás keresés. Kb. 30 perc múlva a keresőkutya szagot fogott a M. közben, amit többször vissza is ellenőriztek. A másik keresőkutya pedig megállt a K. L. utca 35. szám alatt. Kijött a ház tulajdonosa illuminált állapotban, majd könyörgés és kérlelés után a panaszost, illetőleg egy polgárőrt beengedte az udvarába, ahol egy harci kutya volt. Az udvaron a panaszos nem talál semmit a gáztól, ezért kérte a tulajdonost, hogy engedje be őt a házba. Egyedül a panaszos mehetett be a házba. A panaszos végigjárt a házat egészen a padlásig, nem találta ott az édesapját, azonban a házban olyanok voltak a körülmények, hogy a panaszosban felmerült, hogy ott egy embert pár napig bűjtathattak akarata ellenére. A rendőrök ígéretük ellenére továbbra sem jelentek meg váltás után. Így a keresését 22 óra 30 perc körüli időben befejezte a kutató csoport.

2015. július 6-án a panaszos ismét a rendőrkapitányságra ment, ahol P. Sz. felvette a panaszos vallomását, illetőleg ahol kamera lehetett, ott hivatalosan kikérte a felvételeket. Délután lett mire megkapta azokat, addig a panaszos a zálogházat és az ékszerboltokat járta végig. A felvételeken jól látszik, hogy 11 óra körül betérnek a büfébe a roma származású nővel, rendel neki, majd eltávozik a piacra bevásárolni. Kb. 15-20 perc múlva visszatér a nőhöz, és kb. 1 órát beszélgetnek, majd távoznak. Ezt követően betérnek egy dohányboltba, ahol a panaszos édesapja vesz magának egy doboz cigarettát, a nő pedig választ magának egy üveg bort és fagyit, majd a panaszos édesapja fizet. A visszajárónál a nő behajol, hogy jobban lássa, mennyit kap vissza, majd távoznak. A rendőrök elemezték a kamerafelvételeket, és felismerték L. I.-t, akit aznap kétszer is kihallgattak. Elsőre tagadott mindent, majd amikor szembesült a felvételekkel, beismerte, hogy ő volt, aki találkozott a panaszos édesapjával, azonban ő semmi mást nem tud. A panaszos megjegyzi, hogy L. I.-nek több ügye is volt a rendőrséggel, idős emberekre támaszkodott, pénzt próbált kicsikarni tőlük.

A panaszos családja ezt követően folytatta a keresést a B. kiskerteknél, a B-ban, illetőleg a Sz.-tó környékét is átvizsgálták.

2015. július 8-án ismét keresőcsapatot toborzott S. V. és az Alapítvány keresőkutyákkal, illetőleg vízi mentőkkel. Kb. 12 óra 30 percig nem találtak semmit, ekkor a panaszos és V. N. Sz. elhatározták, hogy meglátogatják L. I.-t, és segítséget kérnek tőle. Úton L. I. felé, megdöbbenő látvány fogadta őket, a szórólapon, amiket kiragasztottak a panaszos

édesapjának arcképe ki volt égetve, illetőleg vágva, de csak abban az utcában, ahol L. I. lakik. L. I. családja először tagadta, hogy ismeri a panaszos édesapját, majd a lánya közölte, hogy beteg, alszik és orvoshoz viszi őt. A beszélgetés alatt a panaszos és V. N. Sz. mindvégig a bejárati ajtón kívül álltak, a család pedig bent. Egy kis idő után előjött L. I., majd a panaszos kérdezgetni kezdte. Amikor L. I. pár percre egyedül maradt, akkor kezdett megnyílni. Elmesélte, hogy a férje nagyon féltékeny rá. Arra a kérdésre pedig, mely szerint miről beszélgetett a panaszos édesapjával, azt felelte, hogy a panaszos édesapja nagyon rosszul él a feleségével, sokat veszekednek, és majd hall róla, mert öngyilkos lesz. A panaszos erre kérdezte, hogy mivel, volt-e nála kötél vagy más eszköz. A fiatalok unoka megjegyezte, hogy gyógyszerrel is lehet. L. I. válasza szerint, elvágja a torkát. Ezután L. I. férje a bejárati ajtóhoz sétált, majd azt mondta, hogy van nála egy szőrólap, amin nyaklánc van feltüntetve, azonban ő semmit se tud a nyakláncról. A panaszos azt felelte, hogy a nyakláncot az édesapja 60. születésnapjára kapta, amit soha sem vett le, még fürdéskor sem. A panaszos kérte L. I.-t, hogy gondolkozzon, hátha eszébe jut valami, csörgesse meg telefonon, és majd visszahívja. A panaszos állítása szerint L. I. végig múlt időben beszélt az édesapjáról, például, hogy jó ember volt, nem ezt érdemelte. L. I. megkérdezte, hogy a „pecsételés helyen” a bokor alatt nézték-e. A panaszos mivel tudta, hogy munkanélküliek, egyből rájött, hogy L. I. a munkanélküli hivatalról beszél. L. I. megígérte, hogy ha végeztek az orvosnál, beülnek az autóba és a panasossal és férjével együtt elmennek a helyre. Ezután elköszöntek, majd a panaszos és V.-né N. Sz. elindultak a Sportcsarnok és a munkaügyi központ közti garázssorra, mivel annak a végén nagy, zöld bokros, fás terület található. Amikor odaértek, már tudták, hogy jó helyen keresgélnek, azonban hirtelen hatalmas vihar támadt fel jégesővel és egy jó indulatú ember, aki a garázsát festette, beengedte őket. Ezután elmentek a D. úti T. és a régi varroda között lévő területre, azonban itt sem jártak sikerrel. Ezután próbálták telefonon hívni L. I.-t, de kikapcsolta a telefonját. Majd visszamentek oda, ahol az eső miatt megszakították a keresést, ekkor már rendőri segítséget kértek. Kb. 15 perc múlva megérkezett a rendőri segítség, majd kb. 5 perc múlva a panaszos sógora, V. F. megtalálta a panaszos édesapját a kötömbök között feküdve, arccal a föld felé, az értékeitől kifosztva holtan feküdt. Az inge nem volt rajta, egy bokor ágára volt felakasztva, a nadrágja pedig lecsúszva, a szandálból a lába kifordulva, illetőleg a holmijai szerteszét. Az igazságügyi szakértő a halál beálltát kb. 3-5 nappal azelőttre állapította meg, illetőleg kizárta az idegenkezűséget, sőt azt is, hogy saját maga vetett véget az életének. A panaszos érdekesnek találja azt, hogy édesapját megtalálták, de egy cigarettacsikket sem találtak, pedig erős láncdohányos volt, továbbá sem sörös dobozokat, sem borospalackot nem találtak a helyszínen. Éjjel 24 körüli időben L. I. férje felhívta a panaszos, hogy nagyon sajnálja a dolgot. Még aznap éjjel V.- N. Sz.-t és V. F.-t kihallgatták. Másnap július 9-én megtörtént V. településen az igazságügyi orvosszakértői boncolás, mely során védekezésre, dulakodásra, illetve verekedésre utaló nyomot nem találtak. A halál okának a szívelégtelenséget jelölték meg, bár nem zárta ki az orvosszakértő, hogy valamilyen szer által lehetett rosszul a panaszos édesapja. Az orvosszakértő kért toxikológiai, vér, vizelet, illetőleg alkohol vizsgálatot is. Kiadták a temetési engedélyt.

2015. július 9-én 23 óra körüli időben egy ismeretlen férfi többször azt ordította, hogy „meghaltál, meghalsz”, azonban a panaszos nem látta, hogy ki ordibál. A következő napokban a szomszédok megjegyezték a panaszosnak, hogy a rendőrök érdeklődtek a panaszos családjáról, édesapjáról. Többször egy rendőrautó haladt el a panaszos háza előtt lassú tempóban, azonban nem kérdeztek semmit. A panaszos többször is hívta a rendőrséget, hogy tudnak-e valamit, de nem kaptak választ.

A panaszos állítása szerint az édesapja irataiért be kellett menni a rendőrkapitányságra a temetés rendezése miatt, ekkor mutatták meg neki az édesapjáról levett ruhaneműk képeit,

melyek láttán a panaszos megállapította, hogy a nadrág, amiben az édesapját megtalálták nem az övé. A panaszos álláspontja szerint ezt azonban figyelmen kívül hagyta a rendőrség.

A temetést követő napon a panaszos édesanyja észrevette, hogy a szerszámos melléképület feltörték, és hiányzott a kilincs, illetve a lakat. A helyszínelők kimentek a helyszínre, a panaszos pedig feljelentést tett. A kár kb. 110.000 Ft volt. A panaszos a rendőrkapitányságra 10 órakor érkezett meg, mivel 10 órára idézték kihallgatásra. A panaszos kb. másfél órát várt, mivel a kihallgatást vezető rendőrnek jelentést kellett írnia. Majd 12 órakor kezdődött a panaszos kihallgatása, mely során a rendőr sérelmezte, hogy a panaszos családja nem bízik a rendőrség munkájában, amit a panaszos el is ismert. A panaszos állítása szerint a rendőr megemelt hangerővel beszélt vele bármit mondott a panaszos az ügygel kapcsolatban, a rendőr „letorkolta”, valamint, ha kérdést tett fel, azt válaszolta, hogy „ne nézzenek már annyi helyszínelős filmet!” A beszélgetésről nem készült jegyzőkönyv, és a rendőr többször magából kikelve közölte a panaszossal, hogy ne gyártson mindenféle elképzeléseket. A panaszos úgy véli abban a helyzetben majdnem ő volt a vádlott, és örülhet, hogy L. I. nem tett feljelentést becsületsértés miatt. 14 órakor kezdődött a jegyzőkönyv felvétele, mai kb. 2 órán keresztül tartott. A kihallgatás végén a rendőr bocsánatot kért a panaszostól a viselkedése miatt, majd finoman figyelmeztette a panaszost, hogy ne nyilatkozzon sem újságnak, sem tv-nek, illetve internetes portáloknak. A panaszos kifogásolja, hogy a rendőr nem csatolta a jegyzőkönyvhöz, illetőleg nem is volt kíváncsi arra a 100 névre, amelyet a panaszos vitt magával a kihallgatásra. Ez a 100 név, azon személyek neve, akik ismerték a panaszos édesapját. A rendőr azt mondta, hogy nem érdekli, hogy élt 65 évig, nem érdekli, hogy kinek mi volt a véleménye, ő csak az egy órás videofelvételt tekinti mérvadónak. Továbbá ne akarja a panaszos tisztára mosni az édesapja nevét. A panaszos ezt követően megkérdezte a rendőrtől, hogy ha az ő édesapjával történik mindez, akkor ő nem ugyanezt tenné a panaszos helyében, melyre a rendőr elismerte, hogy fordított esetben ugyanezt tenné, és szerinte sem „kerek a történet”. A rendőr a végén hajlandó volt két nevet felírni telefonszámmal. Azonban eddig még nem beszélt velük.

A panaszos panasszal él, hogy a V. Rendőrkapitányság nem végzi körültekintően a munkáját. A kihallgatást végző rendőr, K. B. csak a saját teóriáját hajtja, sértegeti a panaszos családját, továbbá finoman ugyan, próbálja meghatározni, hogy a panaszos családja kivel veheti fel a kapcsolatot. A panaszos továbbá kifogásolja azt, hogy nem hajlandók tanúként meghallgatni S. V.-t, a kutatócsapat vezetőjét.

A panaszos beadványa végén megjegyzi, hogy a családja fél, nem érzik biztonságban magukat, mert a rendőrség nem segít, inkább hanyag magatartásával próbálja mielőbb lezárni az ügyet. A panaszos úgy véli halott édesapját vagy kifosztották, vagy kirabolták. A panaszos álláspontja szerint a V. Rendőrkapitányság elfogultság miatt nem képes felderíteni a haláleseteket.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) Z. J. r. alezredes, rendészeti osztályvezető 2015. szeptember 4-én kelt jelentésében az alábbiakat hozta a Testület tudomására.

Z. J. r. alezredes a panasszal kapcsolatban megállapította, hogy 2015. július 5-én a V. Rendőrkapitányságon 19 óra 30 perckor 2 fő látott el URH, reagáló járőrszolgálatot 8 óra és 20 óra közötti időszakban. Az állomány váltására 20 órakor került sor, amikor is két fő lépett szolgálatba. Ennek a két főnek a feladata szintén az azonnali reagálás végrehajtása, intézkedést igénylő események kezelése volt. A kapitányságon további állomány nem látott el szolgálatot. A reagálóképesség fenntartása nem tette lehetővé a 2 járőr a kutatásba történő bevonását. Tekintettel arra, hogy a panaszbeadványban említett keresés civil szervezet, és kezdeményezés volt előzetesen nem értesítették a V. Rendőrkapitányságot, így nem állt módjában a hatóságnak további rendőri erő mozgósítása, szolgálatba vezénylése, és a kutatási feladatokra való előzetes felkészülés. Z. J. r. alezredes megállapította, hogy az URH járőr kutatásba való bevonása egyértelműen a reagálóképességet jelentette. További hátráltató tényező volt az, hogy 19 óra 30 perckor az esti órákban a kutatások jelentős része sötétedésig, kb. 21 óra 30 percig tart, így nagyobb rendőri erő mozgósítására, berendelésére már nem volt lehetőség, hiszen a rendőri létszám nagyjából a sötétedés idejére lett volna mozgósítható.

A kapitányságon található hangrögzítő berendezés ellenőrzésekor nem megtalálható olyan hanganyag, amely a rendőrség többszöri felkérésére utalt volna, de Z. J. r. alezredes megjegyezte, hogy a kapitányság vezetékes vonalának hívása nem a V. Rendőrkapitányságra fut be. Megállapítást nyert továbbá, hogy 2015. július 5-én 20 órakor szolgálatba lépő állomány 19 óra 50 perckor B. településen (20 óra 30 percig), 21 óra 30 perckor V. településen, 22 óra 9 perckor P. településen, 22 óra 17 perckor P. településen, és 22 óra 27 perckor B. településen állampolgári bejelentésekre reagált, így a kutatásban való részvétele semmiképpen sem volt kivitelezhető.

Z. J. r. alezredes összességében megállapította, hogy a rendelkezésre álló rendőri létszám, az állampolgári bejelentésekre való reagálás nem tette lehetővé az állomány kutatásban való részvételét. Z. J. r. alezredes megjegyezte, hogy amennyiben a hatóságot civil kezdeményezésű keresésről kellő időben (legalább előző nap, vagy az érintett nap délelőttjén) tájékoztatták volna, úgy július 5-én délutánra nagyobb rendőri erő mozgósítására is lehetőség nyílt volna. A V. Rendőrkapitányság rendőrségi kutatást nem szervezett tekintettel arra, hogy az eltűnt személy szándéka, távozási útvonala, eltűnés helye még nagy vonalakban sem behatárolható. A szolgálatos rendőri állomány az eltűnt személy adataival és fényképével rendelkezett, arra a szolgálatellátás során kiemelt figyelmet fordítottak.

2) K. B. c. r. fhdgy. 2015. augusztus 20-án készítette el jelentését, melyből a következők derülnek ki.

A rendőri jelentés szerint a V. Rendőrkapitányság eljárást folytatott T. L. várpalotai lakos eltűnése miatt. 2015. július 8-án V. N. Sz. veszprémi lakos a V. Rendőrkapitányságra telefonon bejelentette, hogy a Várpalota Sportcsarnok mögötti füves területen egy bokor alatt megtalálták az eltűnt T. L. holttestét. A holttest megtalálása miatt a fenti számon közigazgatási hatósági eljárás volt folyamatban. Az ügyben tanúként meghallgatott panaszos 2015. július 22-én kelt levelében panasszal élt az illetékes ügyészség irányába.

K. B. c. r. fhdgy. álláspontja szerint a panasz megalapozatlan. Az egy feldúlt lelkiállapotban lévő, a tényként kezelhető bizonyítékokat objektíven megítélni nem képes, édesapját mindenképpen fedhetetlenként bemutatni kívánó személytől származik. Az eljárás során a családtagok több esetben is megjelentek személyesen a V. Rendőrkapitányságon, illetőleg telefonon felvették K. B. c. r. fhdgy.-gyal a kapcsolatot, mely során mindig empatikusan, az

ügy súlyára figyelemmel, előírások betartásával tájékoztatta őket az ügy állásáról, jogaikról és kötelezettségeikről. Az eljárás során K. B. c. r. fhdgy. ügyfélként meghallgatta T. L.-t, valamint tanúként a panaszost. A lehetőségekhez mérten tájékoztatta őket az ügy állásáról, azonban ők mindig elégedetlenek voltak az eljárás menetével, szerették volna ők irányítani, megszabni a közigazgatási hatósági eljárás során foganatosított cselekményeket, mely részben a sajtóban megjelentetett fals információk miatt sikerült is nekik. K. B. c. r. fhdgy. többször tájékoztatta őket az eljárás menetéről és rendjéről, valamint közölte velük, hogy amennyiben érdemleges adattal rendelkeznek az ügy vonatkozásában, akkor azt közölgék és soron kívül leellenőrzi azokat. Azonban az ügy vonatkozásában új releváns információval szolgálni nem tudnak, mindig csak azt hajtották, hogy véleményük szerint az ügyben gyilkosság történt, és a rendőrség nem tesz meg mindent annak felderítése érdekében. K. B. c. r. fhdgy. a panaszos és T. L. által felvetettek minden esetben tényszerűen és objektíven reagált, nem sértegette őket, sem családjukat, igyekezett őket azon irányba terelni, hogy a nagyfokú szubjektivitás helyett, hozzátartozójuk halála ellenére próbálják meg objektíven számba venni az ügyben rendelkezésre álló adatokat. Azonban ennek ellenére nem voltak hajlandók eleget tenni, egyfolytában azt követelték, hogy K. B. c. r. fhdgy. számoltassa el az ügyben egyébként már meghallgatott L. I.-t, akivel szemben lopás miatt házkutatást és előállítást foganatosítottak. A panaszos úgy vélte, hogy biztosan L. I. ölte meg az édesapját, vagy köze van a halálához, mivel közölte velük a holttest feltalálási helyét. K. B. c. r. fhdgy. tájékoztatta a panaszost és V. N. Sz.-t, hogy konkrét bizonyítékok nélkül nem lehet senkit sem vádolni, vagy napi rendszerességgel elszámoltatni, azonban nem voltak hajlandók tudomásul venni, véleményük szerint addig kellett volna vallatnia L. I.-t, akár erőszak alkalmazásával, amíg be nem ismeri a bűncselekmény elkövetését. K. B. c. r. fhdgy. felvilágosította őket, hogy amit szeretnének, annak megvalósítása bűncselekmény lenne, jelenlegi magatartásuk pedig bűncselekmény elkövetésére felbujtás. K. B. c. r. fhdgy. felhívta a panaszos figyelmét a jogkövető magatartásra, bűncselekmények elkövetésétől való tartózkodásra, továbbá figyelmeztette őket egy esetleges önbírászkodás következményeire.

A panasz levél első és második oldalán a panaszos viszonylag tényszerűen leírja az eltűnés körülményeit, az eltűnés során általuk végrehajtott kutatást. Az eltűnési ügygel P. Sz. r. alezredes foglalkozott. K. B. c. r. fhdgy. megjegyezte, hogy amikor a hozzátartozók, köztük a panaszos megtekintették az elhunytól még életében készült kamerafelvételeket, akkor ő jelen volt az épületben egyéb szolgálati feladatai ellátása miatt, így csatlakozott a kamerafelvételek megtekintéséhez. A megtekintés előtt fültanúja volt annak, hogy a családtagok végig azt állították, hogy az elhunyt nem ivott, cigányokkal nem állt szóba, mert utálja őket, és biztosan nem T. L. van a felvételeken, mert azt elképzelhetetlennek tartják, amit a felvételeken láttak. Miután megtekintették a kamerafelvételeket elismerték, hogy azon az elhunyt látható, és tapasztalható volt a megdöbbenésük, hogy a hozzátartozójuk egy számukra idegen, ráadásul cigány nővel fogyaszt el egy sört egy vendéglátóhelyen. K. B. c. r. fhdgy. a felvétel vonatkozásában megjegyezte, hogy a dohánybolt kamerafelvétellel kapcsolatban a panaszos szövé tette, hogy L. I. előrébb hajol annak érdekében, hogy lássa, az elhunyt mennyi visszajárót kap. A felvételen azonban K. B. c. r. fhdgy. emlékezete szerint ilyen nem látható.

A panaszos beadványában megemlíti, hogy édesapja keresése keresőkutyák a V. település, K. L. utca 35. szám előtt jeleztek, ahova nagy nehezen végül beengedte őket a ház tulajdonosa Sz. B. A panaszos kiemeli, hogy végigjárta a házat, egészen a padlásig, az édesapját ugyan nem találta ott, de a körülmények arra utaltak, hogy a panaszosban felmerült az, hogy ott egy embert pár napig bujtathattak akarata ellenére. A panaszos meghallgatása során ezt a fontos információt meg sem említette. Sőt azt mondta, hogy azt nézhetett meg, amit akart. A panaszos meghallgatásában pincét emlegetett, melyet nem nézett meg. Az érintett ház

pincével nem rendelkezik. Sz. B. elszámoltatása megtörtént, és még csak gyanú sem merült fel arra vonatkozóan, hogy bármi köze lenne T. L. eltűnéséhez vagy halálához.

A panaszos és V. N. Sz. által L. I.-nel folytatott beszélgetés részleteivel kapcsolatban V. N. Sz.-t meghallgatták még a holttest feltalálása napján. A panaszos lelki állapota miatt nem volt meghallgatható, azonban az eljárás során későbbi napon őt is meghallgatták. A beszélgetés kapcsán a panaszos új információt nem közölt. K. B. c. r. fhdgy. megjegyezte, hogy a panaszos megemlíti egy személyt, aki a garázsát festette, és menedéket nyújtott számára a vihar előtt. Ezen személy a helyszínre érkező és adatgyűjtést foganatosító járőrök által meghallgatásra került. A panaszos maga is elmondta, hogy a személy semmilyen információval nem tudott szolgálni édesapja halálesetével kapcsolatban.

A panaszos levelében sérelmezte, hogy július 9-én éjjel 23 óra körüli időben, az utcájukban egy ismeretlen férfi - akit a házból nem látott-, azt ordította, hogy „meghaltál, meghalsz”, melyet többször megismételt. Ezt a kapitányságon történő többszöri megjelenése során a panaszos szóvá is tette, illetőleg elmondta, hogy a szomszédokat megkérdezték az eset után, hogy ők látták-e, valamint hallották-e a férfit, aki az utcán kiabált. A panaszos álláspontja szerint a férfi meg akarta őket félemlíteni, és biztosan az a férfi ölte meg az édesapját, vagy halálához köze lehetett. K. B. c. r. fhdgy. közölte a panaszossal, hogy tudomásul veszi az általa elmondottakat, de mivel semmit sem lehet tudni arról, hogy ki kiabált az utcán, így azt a személyt nem tudja kihallgatni. A panaszos azt is kifogásolta, hogy a rendőrség az ő édesapja és családja után érdeklődik, ahelyett, hogy inkább az édesapja halálára koncentrálna. Azt is megemlítette, hogy fényes nappal több alkalommal egy rendőrautó haladt el a házuk előtt mely során telefonnal kamerafelvételt készített a rendőrség. K. B. c. r. fhdgy. tájékoztatta a panaszost, hogy az ügy előadója ő, és ő senki számára nem határozott meg ilyen jellegű feladatot, tudomása szerint ilyen dolgok nem történtek. K. B. c. r. fhdgy. megkérdezte a panaszost, hogy miért tenne ilyet a hatóság, melyre ésszerű magyarázatot ő maga sem tudott adni.

A panaszos beadványában kifogásolta azt, hogy több alkalommal hívták a rendőrkapitányságot telefonon, azonban nem kaptak tájékoztatást. Ezt az állítást K. B. c. r. fhdgy. valósnak tartja, azonban megjegyezte, hogy őt is többször hívták telefonon, és minden egyes telefonbeszélgetés során udvariasan tájékoztatta őket, hogy csak személyesen adhat ki bármilyen információt, de azt is csak a vonatkozó szabályok szerint. A panaszos sérelmezi továbbá, hogy a hatósággal közölte, hogy a nadrág, amiben az elhunytat megtalálták, nem az övé. Ezt az eljáró hatóság figyelmen kívül hagyta. K. B. c. r. fhdgy. jelentése szerint ezt a tényt nem hagyta figyelmen kívül. Az elhunyt feleségének meghallgatása során részére a ruhaneműket bemutatta, mely során szintén állította, hogy a férje nem abban a nadrágban távozott otthonról, mert ő készítette ki számára a ruhákat. K. B. c. r. fhdgy. hozzátette azt, hogy a ruhákról az eltűnés bejelentésekor sem adott pontos leírást, az ing vonatkozásában még kissé eltérő leírást is adott. Az ügyfél ennek ellenére csak a nadrág vonatkozásában állítja azt, hogy az nem az elhunytéhoz tartozott. Azonban az eljárás során ezen kívül semmilyen információ nem merült fel arra vonatkozóan, hogy az elhunyt nadrágot cseréltek volna. Ésszerű magyarázat sem merült fel, hogy egyáltalán ezt miért tették volna meg.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy K. B. c. r. fhdgy. meghallgatásra idézte 10 órára, ennek ellenére ő másfél órát várakozott, mivel K. B. c. r. fhdgy. jelentést írt. K. B. c. r. fhdgy.

elismeri, hogy a panaszos meghallgatásának időpontja az általa megjelölt időben csúszott, melynek oka valóban jelentés írás volt, azonban a panaszos érkezésekor közölték vele, hogy a meghallgatása legalább 1 órát csúszik. A jelentés, amelyet K. B. c. r. fhdgy. írt T. S. r. dandártábornok főkapitány részére készült, annak megírását aznap reggel kapta utasításba. A jelentés soron kívüli elkészítésének oka pedig pontosan a jelen ügyben elhunyt T. L-ről megjelent valótlan tartalmú újságcikkek miatt volt. A panaszos kifogásolta, hogy a meghallgatása során nem megfelelő hangnemben beszélt vele K. B. c. r. fhdgy., mivel ő letorkolta, a panaszos kérdéseire nem adott érdemi választ, és a meghallgatásáról nem megfelelő jegyzőkönyv készült, ugyanis arról a két órás „beszélgetésről” nem készült jegyzőkönyv. A jegyzőkönyvön látható, hogy annak kezdete 2015. július 15. 12 óra 30 perc, melyet a Robotzsaru rendszer automatikusan visz fel. A jegyzőkönyv befejezésének időpontja 14 óra 52 perc. K. B. c. r. fhdgy. véleménye szerint tehát eleve nem „beszélgetett” a panaszossal két órát, hiszen a jegyzőkönyv lényegi része közel 4 oldal, amely felvételére a jegyzőkönyvben is látható időtartam szükséges és indokolt volt. K. B. c. r. fhdgy. elismerte, hogy a jegyzőkönyv felvétele előtt a panaszos kezdeményezésére beszélgetett vele, mely egyébiránt a jegyzőkönyv felvétele érdekében is történt, valamint a panaszosnak volt több kérdése is, amelyre K. B. c. r. fhdgy. válaszolt. A panaszos azon állítása, mely szerint K. B. c. r. fhdgy. megemelt hangerővel beszélt vele, nem igaz. K. B. c. r. fhdgy. jelentése szerint, aki őt ismeri, az tudja, hogy erősebb a hangszíne az átlagosnál, de nem emelte fel a hangját. A panaszos azon állítása, mely szerint K. B. c. r. fhdgy. nem válaszolt a kérdéseire, illetőleg letorkolta, és mindenre csak azt válaszolta, hogy ne nézzen már annyi helyszínelős filmet, nem igaz. A beszélgetés során a panaszos mindig arra tért ki, hogy a véleménye szerint édesapját megölték, biztos, hogy bűncselekmény történt, és ezt csak azzal az egy ténnyel indokolta, hogy L. I. ismerte az édesapja holttestének megtalálási helyét, más konkrétumot nem tudott mondani. K. B. c. r. fhdgy. ész érveket sorakoztatott fel, melyekre a panaszos érdemben nem tudott reagálni. K. B. c. r. fhdgy. úgy véli a panaszos letorkolásnak érezte valószínűleg az ész érvek ütközésében kimerülő vitát, mely során K. B. c. r. fhdgy. próbálta elmagyarázni a nyomozás menetét, illetőleg azt, hogy ilyenkor különböző teóriák kerülnek felállításra, melyek igazolása vagy kizárása a rendelkezésre álló tények, bizonyítékok lehetséges. K. B. c. r. fhdgy. valóban megemlítette, hogy a dolgok nem úgy történnek, mint a laikusok által a tv-ben látható módon. A panaszos ezt nem akarta elfogadni, hajthatatlan volt atekintetben, hogy szerinte csak is L. I. lehet az elkövető, senki más. A beszélgetés során K. B. c. r. fhdgy. objektív volt, nem valós a panaszos azon állítása, mely szerint K. B. c. r. fhdgy. magából kikelve vont a őt felelősségre, hogy ne gyártson mindenféle elméletet. Arra igyekezett rávilágítani a panaszost, hogy a hozzátartozói minősége ellenére próbálja meg objektíven nézni az ügyet, és ne fikciókra hagyatkozzon. A meghallgatás során K. B. c. r. fhdgy. érezte, hogy a panaszos negatívan áll hozzá, mint aki megsértődött, pedig K. B. c. r. fhdgy. véleménye szerint nem adott rá okot, éppen ezért K. B. c. r. fhdgy. a kihallgatás végén elnézést kért tőle, bár szerinte nem volt valós oka. K. B. c. r. fhdgy. ezt azért tette, hogy átérzését fejezze ki, és megérti a felindultságát, gyászát. A meghallgatást követően a panaszos átolvasta, majd aláírta a jegyzőkönyvet, azzal kapcsolatban megjegyzése nem volt. K. B. c. r. fhdgy. megjegyezte, hogy mindig visszaolvassa, amit ír, így ez esetben is így történt. A panaszos a jegyzőkönyv aláírásakor nem sérelmezte azt, hogy a „beszélgetésnek” titulált részek nincsenek benne a jegyzőkönyvben, pedig lehetősége volt rá, mivel K. B. c. r. fhdgy. minden esetben megkérdezi, hogy bármivel kívánják-e kiegészíteni, módosítani az elkészült jegyzőkönyvet. K. B. c. r. fhdgy. jelentése szerint a jegyzőkönyvet az előírásoknak megfelelően, szabályszerűen készítette el. K. B. c. r. fhdgy. megjegyezte azt is, hogy aznap a munkaideje 15 óráig tartott, ennek ellenére a panaszost nem siettette, türelmesen végig hallgatta, és ha tudott válaszolt minden kérdésére. A panaszos az épületből valamikor 15 óra 40 perckor távozott. A jegyzőkönyv aláírása során szóba került, hogy az elhunyt halálával

kapcsolatban milyen objektív alapokat mellőző, valóságtól teljesen elrugaszkodó cikkek születtek az interneten és egyéb újságokban. K. B. c. r. fhdgy. megkérte a panaszost ezzel kapcsolatban, hogy ha már mindenképp nyilatkozni akarnak az ügyben, akkor azt tényszerűen tegyék meg a rémhírterjesztések és az emberek félretájékoztatásának elkerülése érdekében. A panaszos elmondta, hogy ő nem nyilatkozott senkinek, ekkor K. B. c. r. fhdgy. megmutatta neki a Napló évf. .. számát, melyben található cikk úgy kezdődik, hogy "G. Cs. telefonált szerkesztőségünkbe". A panaszos erre nem tudott mit mondani. K. B. c. r. fhdgy. hozzátette, hogy a cikkben sem minden a valóságban történtek szerint van megfogalmazva." Felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy saját érdekében is gondolja meg mit nyilatkozik a sajtó részére, hiszen ha L. I.-ről vagy Sz. B.-ről nagy nyilvánosság előtt olyat állít, amelyről később bebizonyosodik, hogy valótlan és az becsület csorbítására alkalmas, akkor őt akár ezért fel is jelenthetik.

K. B. c. r. fhdgy. Sz. B. vonatkozásában megjegyezte, hogy előző nap találkozott vele adatgyűjtés során. Sz. B. elmondta neki, hogy sérelmezi azt, hogy a panaszos családja úgy beszél róla a városban, mint akinek köze van a bácsi eltűnéséhez, holott ő nem tett semmit. Ennek ellenére volt olyan eset, hogy a családtagok követték őt az utcán, megállították, kérdőre vonták.

K. B. c. r. fhdgy. jelentése szerint, ő csak a panaszos érdekében hívta fel a figyelmét az esetleges jogkövetkezményekre. Meg kívánta előzni, hogy feldúlt, zaklatott állapotban a család esetleg olyat tegyen, vagy nyilatkozzon, ami számukra később hátrányos lehet. Hálából a panaszos felrótta ezt a K. B. c. r. fhdgy.-nak. K. B. c. r. fhdgy. úgy gondolja, hogy ez a panaszos jelleméről mindent elárul. A meghallgatás során azt tapasztalta még, hogy a panaszos kiváltképp sérelmezi, hogy az édesapját K. B. c. r. fhdgy. nem tekinti fedhetetlennek. A panaszos ezt arra alapozta, hogy K. B. c. r. fhdgy. azt közölte vele, hogy akár elképzelhető az is egy verzióként, hogy édesapja szexuális indíttatásból ismerkedett meg L. I.-nel. A panaszos mindenképp azt akarta bebizonyítani, hogy az ő apja mennyire tökéletes ember. Ennek érdekében kihallgatása során magával hozott egy listát tele névvel. Azt szerette volna, ha az azon szereplő személyeket kihallgatja K. B. c. r. fhdgy., és megbizonyosodik arról, hogy az ő édesapja mennyire jó ember volt. K. B. c. r. fhdgy. felvilágosította a panaszost arról, hogy ha szeretné, csatolja a jegyzőkönyvhöz és az ügyhöz a listát, de igazából érdemi információval úgy szempontjából nem bír. A panaszos így elállt szándékától, azonban csak úgy nyugodott meg, ha két nevet felír K. B. c. r. fhdgy., és mindenképp megkeres és megtudja tőlük, hogy az édesapja mennyire jó ember volt. K. B. c. r. fhdgy. ebbe belement a panaszos megnyugtatása érdekében, és hajlandó is lett volna beszélni azzal a két emberre, azonban mindezidáig nem volt rá ideje szolgálati feladatai miatt, ezután pedig okafogyottá vált.

A panaszos azon sérelme kapcsán, mely szerint a kutatócsapat vezetőjét, S. V -t nem volt hajlandó meghallgatni a hatóság, K. B. c. r. fhdgy. azt nyilatkozta, hogy álláspontja szerint S. V. meghallgatása nem volt indokolt. Ennek ellenére egy portálon megjelent cikk miatt N. G. c. r. őrnagy előírta K. B. c. r. fhdgy. számára, hogy S. V -nel soron kívül vegye fel a kapcsolatot. S. V. telefonját nem lehetett elérni, de napokkal később sikerült elérnie és meghallgatnia. A meghallgatás során újabb információ nem merült fel.

K. B. c. r. fhdgy. próbált a családdal empatikusan bánni, annak ellenére, hogy a panaszos és T.-né többször is sértegette, olyan szavakkal illette őt, mint például nem ért a munkájához, nem tudja, mit csinál. K. B. c. r. fhdgy. nem foglalkozott a sértegetésekkel, igyekezett a

családot meggyőzni arról, hogy a hatóság mindent megtesz az ügy teljes körű kivizsgálása érdekében. A két személyen úgy vette észre, hogy mindent a halálesethez kívántak igazítani, kapcsolni, álláspontjuk szerint T. sérelmére elkövetett betörésnek is biztosan köze van a halálesethez. Azt állították, hogy az elhunytat vagy megölték vagy kifosztották, esetleg kirabolták. A panaszos álláspontja szerint, a rendőrség figyelte őket, ahelyett hogy az édesapja sérelmére elkövetett bűncselekményt nyomoznák. Ekkor K. B. c. r. fhdgy. valóban azt a kijelentést tette, mely szerint ne legyen üldözési mániájuk, mert miért figyelné őket bárki, vagy miért törnének be hozzájuk az édesapja halála miatt. K. B. c. r. fhdgy. próbálta őket megnyugtatni.

Az eltűnt tárgyak miatt a hatóság nyomozást folytat, holott K. B. c. r. fhdgy. úgy véli, még csak megalapozott gyanú sincs arra vonatkozóan, hogy valóban bűncselekmény történt a tárgyak vonatkozásában. Lehetséges, hogy csak elhagyta azokat az elhunyt mialatt kóborolt. Persze ez a valótlanabb verzió, és a rendelkezésre álló adatok inkább a bűncselekmény gyanúját vetik fel.

K. B. c. r. fhdgy. sértőnek tarja azt, hogy a panaszos képzeltő nyomozónak állítja be őt, holott ezt semmivel sem tudja alátámasztani, és nyilvánvalóan ennek semmi valóság alapja nincs. Megfogalmazódott benne az, hogy rágalmozás és becsületsértés miatt feljelentést tesz a panaszossal szemben, hiszen joggal feltételezheti azt, hogy állításait nem csak az ügyészség felé közli, így a jó hírnevét és becsületét csorbítja. K. B. c. r. fhdgy. azért nem tesz feljelentést, mivel betudja ezt a viselkedést a gyász során kialakult zaklatottságának, holott egyébként véleménye szerint a panaszos rosszindulatú.

K. B. c. r. fhdgy. jelentése végén megjegyezte, hogy az eljárás során megfelelő empátiával, körültekintéssel és legjobb tudomása szerint jár el.

3) A rendőrség mellékelte 2015. szeptember 14-én kelt határozatát a panasz elbírálásról.

A határozat alapján a kapitányságvezető a panaszos 2015. július 22-én kelt beadványában előterjesztett, a V. Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök intézkedése elleni panaszát 2015. július 5-én történő mulasztás vonatkozásában elutasítja, míg K. B. c. r. fhdgy. hangnemére vonatkozó résszel kapcsolatosan a panasznak helyt ad.

A határozat indokolásából kiderül, hogy a panaszos 2015. július 22-én kelt és az illetékes ügyészség címére eljuttatott beadványában előadta, hogy édesapja otthonából 2015. július 3-án ismeretlen helyre távozott. A felkutatására a hozzátartozók intézkedéseket kezdeményeztek, illetőleg eltűnését bejelentették 2015. július 4-én a Várpalotai Rendőrkapitányságon is.

2015. július 5-én S. V. által vezetett Együtt az eltűnt gyermekekért alapítvány közreműködésével Várpalota belterületén kutatást szerveztek keresőkutyák bevonásával, amelyről a kapitányságot is tájékoztatták. 16 óra körüli időben az egyik áruházparkolójába kikerkező rendőrpárőr a keresésről informálódott, az eltűnt fényképeit további intézkedésre átvette. A panaszos későbbi telefonhívására 19 óra 30 perckor a kutatásban részt vevők ismét találkoztak a rendőrökkel az egyik áruház parkolójában, akiktől azt az ígéretet kapták, hogy – mivel a szolgálatuk 20 óraker véget ért – éjszakás állomány fog a keresésben tovább közreműködni. Ez azonban nem történt meg, a kutatócsapattal a kapitányság részéről az este

folyamán nem vette fel senki a kapcsolatot. A panaszos álláspontja szerint a hatóság nem tett meg mindent az eltűnt felkutatása érdekében, ígéretük ellenére nem keltek a keresésben részt vevő személyeknek segítségére.

A panaszos beadványában kifejtette továbbá, hogy az édesapja halálesetének kivizsgálására indult eljárás előadója, K. B. c. r. fhdgy. 2015. július 15-én 10 órára egyeztetett meghallgatás időpontjában, közel két órán keresztül várakoztatta hivatkozva arra, hogy sürgős jelentést kell írnia az ügyben. A meghallgatás elején az előadó azzal fogadta, hogy a várakozást a panaszos magának köszönheti a sajtóban a halálesettel kapcsolatosan megjelent cikkek miatt. A panaszos álláspontja szerint az előadó minősíthetetlen hangnemben beszélt vele, kiabált, sértegette azzal, hogy üldözési mániája van, ne nézze a televízióban a helyszínelős sorozatokat, mert azokban nem a valóságot mutatják. Sérelmezte továbbá, hogy K. B. c. r. fhdgy. nem csatolta az ügyhöz a panaszos által benyújtott 100 személy nevét, akik édesapja személyiségéről, jelleméről információval tudtak volna szolgálni. Közülük csupán két személy elérhetőségét jegyezte fel, azonban meghallgatásukat elhárította, nem tartotta relevánsnak, illetőleg nem adott pontos felvilágosítást az ügy akkori állásáról.

A kapitányságvezető a panaszos előadásából az alábbiakat értékelte panaszként. A rendőri intézkedés elmulasztása az eltűnt személy felkutatására szervezett keresés során 2015. július 5-én. K. B. c. r. fhdgy. 2015. július 15-én a panaszos meghallgatásának jegyzőkönyvezése során tanúsított magatartása. K. B. c. r. fhdgy. nem tett intézkedéseket a panaszos által benyújtott személyek meghallgatására, nem adott felvilágosítást az ügy akkori állásáról.

K. B. c. r. fhdgy. jelentése alapján a rendkívüli haláleset miatt indult közigazgatási eljárás előadójaként valóban 2015. július 15-én 10 órára tervezte a panaszos meghallgatását, ami azonban a feletteseitől kapott utasítás miatt 1 órát csúszott, melyet jelzett is a tanú felé. Az előadó kifejtette, hogy nem beszélt megemelt hangerővel a panaszossal, nem sértegette őt, közöttük az ügy felderítésére, a haláleset körülményeinek kivizsgálásra felsorakoztatott érvek körül alakult ki vita, ellentét, amelyet nem sikerült feloldaniuk. A panaszost a törvényi előírásoknak megfelelően, és azok adta lehetőségek szerint az ügy állásáról tájékoztatta. A panaszos által benyújtott lehetséges tanúk listáját K. B. c. r. fhdgy. úgy értékelte, hogy az azon szereplő személyek a haláleset körülményeinek feltárását nem segítik, így két személy adatainak feljegyzésével a családot kívánta megnyugtatni. K. B. c. r. fhdgy. felettesének rendőri jelentése megerősítette az előadó által leírtakat, az alosztályvezető kivizsgálása során nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalna, hogy K. B. c. r. fhdgy. a rendkívüli halálesettel kapcsolatos eljárás során szakmai szabályszegést követett el.

A rendészeti alosztályvezető által készített jelentés szerint 2015. július 5-én a V. Rendőrkapitányságon 19 óra 30 perckor 2 fő látott el 8 óra és 20 óra közötti időszakban URH, reagáló járőrszolgálatot. Az állomány váltására 20 órakor került sor, amikor is két fő lépett szolgálatba. Ennek a két főnek a feladata szintén azonnalos reagálások végrehajtása, intézkedéseket igénylő események kezelése volt. A kapitányságon további állomány nem látott el szolgálatot. A reagáló képesség fenntartása nem tette lehetővé a szolgálatban lévő 2 fő kutatásba történő bevonását. Tekintettel arra, hogy a panaszlevélben említett keresés civil szervezés és kezdeményezés volt, arról a hatóságot előzetesen nem értesítették, így nem állt módjában a rendőrségnek további rendőri erő mozgósítása, szolgálatba vezénylése, és a kutatási feladatokra való előzetes felkészülés. Az URH járőr kutatásba történő bevonása egyértelműen a reagáló képességet veszélyeztette volna. További hátráltató tényező volt, hogy az esti órákban a kutatások jelentős része sötétedésig kb. 21 óra 30 percig tart, így nagyobb

rendőri erő mozgósítására, berendelésére már nem volt lehetőség, hiszen a rendőri létszám nagyjából a sötétedés idejére lett volna mozgósítható. A kapitányságon található hangrögzítő berendezés ellenőrzésekor nem megtalálható olyan hanganyag, mely a rendőrség többszöri felkérésére utalt volna. A kapitányság vezetékes telefonvonalának hívása nem a V. Rendőrkapitánysághoz fut be.

Megállapítást nyert továbbá, hogy 2015. július 5-én 20 órakor szolgálatba lépő állomány 19 óra 50 perckor B. településen, 21 óra 30 perckor V. településen, 22 óra 9 perckor P. településen, 22 óra 17 perckor P. településen, 22 óra 27 perckor B. településen állampolgári bejelentésre reagált, így a kutatásban való részvétele semmiképpen sem volt kivitelezhető. Összességében megállapítható, hogy a rendelkezésre álló rendőri létszám, az állampolgári bejelentésekre való reagálás nem tette lehetővé az állomány kutatásban való részvételét.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által konkrétan megfogalmazott kifogások vonatkozásában a kapitányságvezető álláspontja a következő. A fent ismertetett tényállás alapján megállapította, hogy a panaszost érintő rendőri intézkedés elmulasztására nem került sor. Amennyiben a hatóságot a civil szervezésű kereséséről időben (legalább előző nap, vagy az érintett nap délelőttjén) tájékoztatták volna, úgy július 5-én délutánra nagyobb rendőri erő mozgósítására is lehetőség nyílt volna. A kapitányság rendőrségi kutatást nem szervezet tekintettel arra, hogy az eltűnt személy szándéka, távozási útvonala, esetleges tartózkodási helye még hozzátevőlegesen sem volt behatárolható. A szolgálatban lévő rendőri állomány az eltűnt személy adataival és fényképeivel rendelkezett, arra szolgálatellátás során kiemelt figyelmet fordítottak. T. L. eltűnése miatt folytatott körözési eljárásban 2015. július 5-én a délelőtti órákban a V. Rendőrkapitányság munkatársai széleskörű adatgyűjtést végeztek V. településen az eltűnt személy szokásai alapján a lehetséges tartózkodási helyére vonatkozóan, azonban eredményre nem vezetett.

K. B. c. r. fhdgy. a meghallgatás során tanúsított magatartása miatt elnézést kért, amit a panaszos el is fogadott, így a kapitányságvezető további intézkedést az ügyben nem tartott szükségesnek.

4) A rendőrség mellékelte a panaszos által 2015. szeptember 25-én benyújtott fellebbezést a rendőrség 2015. szeptember 14-én kelt határozata ellen.

A fellebbezés az alábbiakat tartalmazza. K. B. c. r. fhdgy. kifejtette, hogy nem beszélt a panaszossal megemelt hangerővel. Ennek kapcsán panaszos kérdése a következő, hány decibellel kell ordítani egy embernek, hogy megemelt hangerőnek minősítsék.

Ha a panaszos és K. B. c. r. fhdgy. között vita alakult ki, amit nem sikerült feloldani, akkor vannak és voltak olyan kérdések, amelyek tisztázásra várnak. Ha ő mindent a szakma szabályainak megfelelően tett, miért kellett bocsánatot kérnie.

Melyek azok a törvényi előírások, amelyek a tájékoztatásra vonatkoznak, mivel sem írásban, sem szóban nem közölt tényeket arra vonatkozóan, hogy milyen úton halad a nyomozás, illetőleg vannak-e már eredmények.

K. B. c. r. fhdgy. 5 személyt hallgatott ki, és egyetlen alkalommal sem adott a meghallgatott felek részére a jegyzőkönyvből másolatot, pedig ezt külön kérte mindenki.

A panaszos a büntetőjog szerint nem tudja definiálni a sértegetést, de amikor üldözési mániáról és képzelgésről beszél az előadó, a panaszos sértegetésnek gondolja.

Amikor a kihallgatás során K. B. c. r. fdgy. a panaszos elé rakta az internetes portálokon megjelent kinyomtatott cikkeket, akkor úgy nyilatkozott, hogy ha találkozna a cikk írójával, már nem lennének ujjai.

2015. július 5-én végzett széleskörű adatgyűjtést a dohányboltok meglátogatását, és a panaszos férjének megkeresését jelentette. A panaszosnak más véleménye van a széles körű adatgyűjtésről.

A panaszos által összegyűjtött 100 nevet K. B. c. r. fdgy. nem csatolta a jegyzőkönyvhöz, ez nem széleskörű adatgyűjtés a panaszos meglátása szerint. A „két név elérhetőségének feljegyzése a család megnyugtatására” a panaszos állítása szerint meg sem történt. Ezzel pont az ellenkezőjét váltotta ki K. B. c. r. fhdgy., hiszen nem beteg emberekről van szó, akiket mint a gyerekeket, „megnyugtatom”. A panaszos becsapva, megvezetve érzi magát, és nem bízik a V. Rendőrkapitányságban.

A panaszos szeretne betekinteni K. B. c. r. fhdgy., N. G. c. r. őrnagy, és Z. J. r. alezredes az ügyben tette jelentéseibe, mivel a panaszos véleménye szerint törvényi joga van ahhoz, hogy ezeket elolvashassa.

5) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta 2015. október 7-én hozott határozatát, melyből a következők derülnek ki.

A panaszos által a rendőri intézkedés ellen benyújtott panaszának részben helyt adó határozat ellen a panaszos fellebbezést nyújtott be, melynek a kapitányságvezető helyt adott, és a megtámadott határozatot visszavonja.

A határozat indokolása szerint a panaszos a V. Rendőrkapitányság indokolt intézkedések elmulasztása, illetőleg a V. Rendőrkapitányságon, a panaszos édesapja rendkívüli halálesete miatt folytatott közigazgatási eljárás során a panaszos kihallgatását végző K. B. c. r. fhdgy. vele szembeni viselkedése és hangneme miatt panaszt jelentett be.

A V. Rendőrkapitányság vezetője a panaszos panaszának K. B. c. r. fhdgy. hangnemére vonatkozó részben helyt adott, míg a rendőri intézkedés elmulasztására vonatkozóan 2015. szeptember 14-én elutasító határozatot hozott.

A határozat ellen a panaszos postai úton 2015. szeptember 22-én kelt és 2015. szeptember 25-én érkezett fellebbezést nyújtott be a V. Rendőrkapitánysághoz. A fellebbezésben részben már elbírált, és a panaszának helyt adó döntéseket kifogásol, részben korábban nem említett állításokat, illetőleg újabb, panaszként értékelhető kijelentéseket tesz. A fellebbezés alapján a kapitányságvezető megvizsgálta az ügy iratait, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos részére nem biztosítottak irat betekintési jogot, ezért annak pótlása, illetőleg a felvett új állítások vizsgálata érdekében a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

6) A rendőrség csatolta a 2015. november 9-én hozott határozatát, melyből az alábbiak állapíthatóak meg.

A határozat szerint a panaszos 2015. július 22-én kelt beadványában, valamint 2015. szeptember 22-én kelt fellebbezésében előterjesztett a V. Rendőrkapitányság állományába tartozó rendőrök intézkedése elleni panaszát 2015. július 5-én történt kutatásra vonatkozó mulasztás kapcsán a kapitányságvezető elutasítja, míg K. B. c. r. fhdgy. hangnemére vonatkozó résszel kapcsolatosan a panasznak helyt ad.

A határozat indokolása szerint a panaszos a V. Rendőrkapitányság indokolt intézkedések elmulasztása, illetőleg a V. Rendőrkapitányságon, a panaszos édesapja rendkívüli halálesete miatt folytatott közigazgatási eljárás során a panaszos kihallgatását végző K. B. c. r. fhdgy. vele szembeni viselkedése és hangneme miatt panaszt jelentett be.

A Várpalotai Rendőrkapitányság vezetője a panaszos panaszának K. B. c. r. fhdgy. hangnemére vonatkozó részben helyt adott, míg a rendőri intézkedés elmulasztására vonatkozóan 2015. szeptember 14-én elutasító határozatot hozott.

A határozat ellen a panaszos postai úton 2015. szeptember 22-én kelt és 2015. szeptember 25-én érkezett fellebbezést nyújtott be a V. Rendőrkapitánysághoz. A fellebbezésben részben már elbírált, és a panaszának helyt adó döntéseket kifogásol, részben korábban nem említett állításokat, illetőleg újabb, panaszként értékelhető kijelentéseket tesz. A fellebbezés alapján a kapitányságvezető megvizsgálta az ügy iratait, amely során megállapítást nyert, hogy a panaszos részére nem biztosítottak irat betekintési jogot, ezért annak pótlása, illetőleg a felvett új állítások vizsgálata érdekében a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A kapitányságvezető megvizsgálta a fellebbezésben foglaltakat és a következőket értékelte panaszként. K. B. c. r. fhdgy. a meghallgatás során megemelt hangerővel beszélt a panaszossal, amiért bocsánatot is kért, de ha bocsánatot kért, hogyan tett meg mindent a szakma szabályai szerint. A panaszos kifogásolta, hogy nem kapott megfelelő tájékoztatást arról, milyen úton halad a nyomozás, vannak-e eredmények. A rendkívüli haláleseti eljárásban a meghallgatott felek nem kaptak a jegyzőkönyvből másolatot. K. B. c. r. fhdgy. sértegette a panaszost, amikor üldözési mániáról és képzeltékről beszélt vele kapcsolatosan, amit ő sértésnek értékelt. A meghallgatás során K. B. r. fhdgy. olyan kijelentéseket tett, hogy ha találkozna az internetes portálokon megjelent cikkek írójával „már nem lennének ujjai”. 2015. július 5-én végzett széles adatgyűjtés a panaszos álláspontja szerint a dohányboltok látogatásával és a panaszos volt férjének megkereséséből állt, amit sérelmezett. A haláleseti eljárásban 100 nevet kívánt csatolni a jegyzőkönyvhöz, amit azonban az előadó elutasított, így a panaszos elvesztette bizalmát a rendőrségben.

Az előadó álláspontja szerint nem beszélt megemelt hangerővel a panaszossal szemben, nem sértegette, közöttük az ügy felderítése, a haláleset körülményeinek kivizsgálására felsorakoztatott érvek körül alakult ki vita, ellentét, amelyet nem sikerült feloldaniuk. A panaszost a törvényi előírásoknak megfelelően, és azok adta lehetőségek szerint az ügy állásáról tájékoztatta. Ezen tényállási elem tisztázása, az ellentmondások feloldásának megkísérlése az ügyben tárgyalás megtartását vetette fel, amelyre azonban nem került sor, mivel K. B. c. r. fhdgy. szolgálati feladatait átrendelés következtében más megyében teljesítette huzamosabb ideig.

A meghallgatott és a panaszos által említett tanúk nem tettek panaszt a törvény által előírt határidőn belül annak vonatkozásában, miszerint sérelem érte volna őket azáltal, hogy kérésük ellenére nem kaptak a jegyzőkönyvekből másolatot.

A panaszos által sérelmesnek vélt üldözési mániáról, valamint képzelgésről az előadó által tett kijelentéseket szintén tárgyalás útján lehetett volna tisztázni, vagy feloldani, amelyre az említett okok miatt nem volt lehetőség. A kapitányságvezető megjegyezte, hogy álláspontja szerint a sérelmesnek tartott kijelentések miatt, a jogszabályi követelmények betartásával, magánindítvány terjeszthető elő az illetékességgel rendelkező bíróságon.

Az előadó újságíró irányába tett fenyegetésnek minősíthető kijelentése szintén nem megállapítható a kapitányságvezető megítélése szerint az újabb vizsgálat során, azonban ez a kijelentés nem érintette a panaszos érdekeit, jogát.

2015. július 5-én a panaszos által vélelmezett „széleskörű adatgyűjtés” kapcsán megállapítható, hogy az eltűnés bejelentésével személykörözési eljárást rendeltek el, mely során a törvényben előírt valamennyi kötelezettségnek a rendőrség eleget tett. Ennek keretében folyt adatgyűjtés az akkor még eltűntként kezelt T. L. lehetséges tartózkodási helyeinek ellenőrzésével, azokon a helyeken adatgyűjtés folytatásával, az ott tartózkodók meghallgatásával.

K. B. c. r. fhdgy. úgy értékelte, hogy a panaszos által megjelölt 100 személy nevének csatolása, illetőleg meghallgatása a haláleset körülményeinek feltárást nem segítik, mivel azon személyek a panaszos elmondása szerint is, az eltűnés körülményeire, valamint a halálát megelőző tartózkodási helyére információval nem rendelkeztek, így két személy adatainak feljegyzésével, és ezen személyek meghallgatásával a családot szerette volna megnyugtatni. A fentiek alapján megállapítható, hogy nem merült fel olyan körülmény, amely arra utalna, hogy K. B. c. r. fhdgy. a rendkívüli halálesettel kapcsolatos eljárás során szakmai szabályszegést követett el.

7) 2016. február 1-jén, a Testület megkereste a Várpalotai Rendőrkapitányságot, abból a célból, hogy tájékoztatást kérjen arról, hogy a panaszos élt-e fellebbezéssel a Várpalotai Rendőrkapitányság 2015. november 9-én kelt panasznak részben helyt adó határozata ellen. A rendőrség 2016. február 2-án a Testületet ezzel összefüggésben arról tájékoztatta, hogy a panaszügyben jogerős döntés született, mivel panaszos mindezidáig nem élt a határozattal szemben fellebbezéssel, így a végzés jogerőre emelkedett.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A Testület először azt értékelte, hogy a panaszbeadvány valamennyi elemének vizsgálatára rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a

kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot megszünteti: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszeljárások vonatkozásában áll fent.

A konkrét ügyben megállapítható, hogy a panaszos a Testülethez fordulást megelőzően panaszt terjesztett elő az intézkedést foganatosító rendőri szervnél. Ennek következtében a panaszeljárás előbb a rendőri szervnél, majd a Testületnél is megindult.

Az eljárások párhuzamosságáról a Testület akkor értesült, amikor az Rtv. 93/A. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett eseményekkel összefüggő felvilágosítást kért a rendőrségtől, és megkapta az intézkedést foganatosító szervnél előterjesztett azonos tartalmú panaszbeadvány alapján időközben meghozott, panaszt elutasító határozatot.

Erről a körülményről tudomást szerezve – vagyis, hogy a panaszos azonos tartalmú panaszbeadványáról az intézkedést foganatosító szerv már első, illetőleg másod fokon határozatot hozott – a Testületnek arról kellett információt szereznie, hogy a panaszos a határozattal szemben határidőn belül élt-e fellebbezéssel. A Testület ezért 2016. február 1-jén megkereste a V. Rendőrkapitányságot, abból a célból, hogy tájékoztatást kérjen arról, hogy a panaszos élt-e fellebbezéssel a V. Rendőrkapitányság 2015. november 9-én kelt panaszt elutasító határozata ellen. Az ügy előadója H. K.c. r. alezredes a következő információt hozta a Testület tudomására. A rendőrség tájékoztatása szerint, a panaszügyben jogerős döntés született, mivel a panaszos mindeközben nem terjesztett elő fellebbezést a V. Rendőrkapitányság 2015. november 9-én hozott határozatával szemben. A fellebbezési határidőről a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 99. § (1) bekezdésébe rendelkezik, mely szerint a fellebbezést - ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik - a döntés közlésétől számított tizenöt napon belül lehet előterjeszteni. Mivel a panaszos a fellebbezési határidőben nem terjesztett elő fellebbezést, így a határozat jogerőre emelkedett.

Tekintettel arra, hogy a panaszos rendőrségnél előterjesztett azonos tartalmú beadványa alapján már jogerős döntés született, a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

IV.

A Testületnek nincs hatásköre a panasz elbírálására, így azt érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Budapest, 2016. február 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET